

Accelerating through the Machinic, as per Nick Land

Oleksii Zdorov
Independent researcher

The works by Nick Land are difficult to read. He occasionally “name-drops” continental philosophers. One might question why some texts are more accessible than others. What if it’s just the volatile nature of this specific branch of philosophy?

In his article, “Machinic desire”, Nick Land references a popular movie. Slavoj Žižek used to employ similar methods. “Blade Runner” remains a cornerstone of the sci-fi canon, despite contemporary debates regarding its “slow-burn” pacing (neelishere, 2024; Rotten Tomatoes, n.d.). From the opening of this cinematic reference, Nick Land raises the topics of humanity and revolt (Land, 1993, p. 471).

The text quickly shifts into Land’s signature style, introducing neologisms such as the “consummate macropod” alongside references to Schopenhauer and Nietzsche. Nick Land establishes: “The philosophy of production becomes atheistic, orphan, and inhuman. In the technocosmos nothing is given, everything is produced” (Land, 1993, p. 472).

He bridges the mechanical with Deleuzian schizoanalysis: “The transcendental unconscious is the auto-construction of the real, the production of production, so that for schizoanalysis there is the real exactly in so far as it is built” (Land, 1993, p. 472).

Ironically, Nick Land covers the topic of readability: “Deleuze and Guattari can appear to be taxingly difficult writers, although it is also true that they demand very little” (Land, 1993, p. 472).

Another important term is a “desiring-machine”: “Desiring-machines are assemblages of flows, switches, and loops — connective, disjunctive, and conjunctive syntheses — implementing the machinic unconscious as a non-linear pragmatics of flux” (Land, 1993, p. 473).

This makes us notice a connection to the AI risk, researched by Nick Bostrom. In “The Fable of the Dragon-Tyrant”, we follow the misadventures of a powerful entity with its own motivation. Pitched against the entire human civilization, it gains some temporary victories but is overwhelmed. “Ultimately, however, social orders exist for the benefit of people, and it is generally good for people if their lives are saved” (Bostrom, 2005, pp. 276-277).

Here is how Nick Land describes the risk: “AI is a meta-scientific control system and an invader, with all the insidiousness of plan[e]tary technocapital flipping over” (Land, 1993, p. 474). Because control systems are abstract, any entity capable of intelligent thought, regardless of biological origin, can manifest these systemic shifts. The text rushes contra Freud in detail (Land, 1993, p. 477).

Overall, the article may seem like a purely theoretical exercise, but it uncovers profound societal implications. Nick Land makes the reader believe that capitalism is here to stay. Both society and activism are to be machinized. He is an exemplary philosopher: his point may be shoddy, but it makes us think about the future, connecting it to the past and present.

References

Bostrom, N. (2005). The fable of the dragon tyrant. *Journal of Medical Ethics*, 31(5), 273–277. <https://doi.org/10.1136/jme.2004.009035>

Land, N. (1993). Machinic desire. *Textual Practice*, 7(3), 471–482. <https://doi.org/10.1080/09502369308582177>

neelishere. (2024, March 19). *Blade Runner 1982* [Online forum post]. Reddit. <https://www.reddit.com/r/bladerunner/comments/1big9nc/>

Rotten Tomatoes. (n.d.). *Blade Runner* [Reviews]. https://www.rottentomatoes.com/m/blade_runner

Життя як інтервал між небуттям і неминучим стражданням: концепт Антибога як метафізична модель

Іван Староста

Ужгородський національний університет

Життя людини — це обмежений інтервал у структурі буття від народження до смерті, межі якого не залежать від її волі. До народження існування не актуалізоване, після смерті індивідуальне буття зникає. Життя є тимчасовим входженням у буття між небуттям і можливістю остаточного страждання або розпаду.

У цьому контексті слід розрізняти: небуття — відсутність індивідуального існування та досвіду; життя — скінченне, часове буття; страждання — вияв скінченності існування.

У теїзмі (зокрема, в Б. Паскаля (2009) Бог постає як принцип відповідності: дії в житті визначають спасіння чи блаженство після смерті — життя функціонує як інвестиція в майбутній стан. У А. Шопенгауера існування пов'язане зі стражданням, але припинення волі до життя відкриває шлях до звільнення, тобто негативний стан існування має потенційний вихід (Schopenhauer, 1969).

У цій роботі пропонується концепт Антибога як принципу абсолютної безумовності. Термін «Антибог» обрано не для позначення злої істоти чи антагоніста Бога,